

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)
SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)
SSN Andrzej Siuchniński

Protokolant Klaudia Binienda

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Marka Zajkowskiego
w sprawie **W.Z.** skazanego z art. 263 § 1 k.k. i in.,
R.M. uniewinnionego od popełnienia czynu art. 263 § 1 k.k. i in. oraz **R.S.**
uniewinnionego od popełnienia czynu z art. 171 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 21 września 2023 r.,
kasacji, wniesionej przez prokuratora na niekorzyść,
od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi
z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt V Ka 1731/21
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi
z dnia 19 maja 2021 r., sygn. akt III K 266/17,

1. kasację prokuratora w odniesieniu do skazanego **W.Z.** pozostawia bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy;
2. kasację prokuratora w odniesieniu do **R.M.** i **R.S.** oddala jako oczywiście bezzasadną;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. **R.T.** Kancelaria Adwokacka w Ł. kwotę 922 zł i 50 gr (dziewięćset dwadzieścia dwa złote i pięćdziesiąt groszy) w tym 23 % VAT za obronę z urzędu skazanego **W.Z.** w postępowaniu kasacyjnym.

4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz R.M. kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów ustanowienia obrońcy w postępowaniu kasacyjnym;

5. kosztami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Z uwagi na oddalenie na rozprawie jako oczywiście bezzasadnej kasacji prokuratora w odniesieniu do R.M. i R.S. ograniczono sporządzenie uzasadnienia postanowienia do kasacji prokuratora w części dotyczącej W.Z. (art. 535 § 3 k.p.k.).

W.Z. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 19 maja 2021 r., sygn. akt III K 266/17, został uznany za winnego popełnienia:

1. ciągu przestępstw z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. przestępstwa z art. 263 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
3. występku z art. 171 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności;
4. ciągu przestępstw z art. 263 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 11 miesięcy pozbawienia wolności;
5. przestępstwa z art. 171 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych;
6. przestępstwa z art. 263 § 1 k.k. i art. 171 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd pierwszej instancji, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., połączył orzeczone za ww. przestępstwa i ciąg przestępstw kary pozbawienia wolności, wymierzając w ich miejsce karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 6 lat.

Sąd Okręgowy w Łodzi po rozpoznaniu apelacji obrońcy W. Z. oraz prokuratora na niekorzyść tego oskarżonego, utrzymał w mocy wyrok Sądu *a quo*.

Od wyroku Sądu odwoławczego kasację na niekorzyść W.Z., wniósł prokurator, podnosząc zarzut rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego – art. 433 § 1 i 2 k.p.k., art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. i art. 14 § 1 k.p.k., polegającego na nieustosunkowaniu się do jednego z zarzutów apelacji prokuratora, dotyczącego poglądu Sądu pierwszej instancji co do niedopuszczalności uzupełnienia opisu przestępstwa z pkt. 2 sentencji wyroku Sądu pierwszej instancji. Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie utrzymania w mocy wyroku Sądu *meriti*, w części dotyczącej drugiego w przypisanych skazanemu przestępstw.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja prokuratora we wskazanym zakresie, tj. co do skazanego W.Z. jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Zgodne bowiem z zasadą wyrażoną w art. 523 § 3 k.p.k., kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania. Wyjątki dotyczą tylko kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub w wypadku określonym w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.). Tymczasem, co oczywiste, kasacja nie została wniesiona przez żaden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. ani też nie podniesiono w niej zarzutu wystąpienia w sprawie jednej tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Tym samym kasację, jako niedopuszczalną z mocy ustawy, należało pozostawić bez rozpoznania (art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu. O kosztach pomocy prawnej, udzielonej W.Z. w postępowaniu kasacyjnym przez adwokata z urzędu, orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 6 oraz § 18 ust. 1 w zw. z § 17 ust.

2 pkt 6 w zw. z § 4 ust. 1-3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U.2019.18).

[Szk]

[ms]